

รายงานฉบับสมบูรณ์

ชื่อโครงการ

ประสิทธิผลการบริหารร่างกายท่าฤๅษีตัดต้นและคำแนะนำการดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน
ในกลุ่มเสี่ยงก่อนเป็นเบาหวาน

Efficacy of Ruesi Dadton Exercise and Standard Lifestyle Recommendations in
Prediabetes

หัวหน้าโครงการ

ผศ.ดร.ปาริณกุล ตั้งสุขฤทัย

ผู้ร่วมวิจัย

นายพรชัย สว่างวงศ์

รศ.นพ.กัมมาล กุมาร ปาวา

ผศ.ดร.กฤษมา ศรียากุล

ดร.ปรัชญา เพชรเกตุ

ดร.ปรีชา หนูทิม

วิทยาลัยแพทยศาสตร์นานาชาติจุฬาภรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต)

ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ภาวะเสี่ยงก่อนเป็นเบาหวาน คือ ปัจจัยหลักที่จะนำไปสู่การเป็นโรคเบาหวานและเมื่อเป็นโรคเบาหวานแล้ว ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา อีกทั้งหากควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้ก็ต้องทานยาตลอดชีวิต ดังนั้น การป้องกันย่อมดีกว่าการรักษา การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิของการบริหารร่างกายแบบฤๅษีดัดตนต่อระดับน้ำตาลในเลือด ค่าการอักเสบ ระดับไขมันในเลือด การประเมินทางกาย ค่าสัดส่วนร่างกาย และคุณภาพชีวิตเปรียบเทียบกับ การดูแลตามมาตรฐานแผนปัจจุบันในกลุ่มเสี่ยงเบาหวาน

การศึกษานี้เป็นแบบการทดลองแบบสุ่มที่มีกลุ่มเปรียบเทียบโดยปกปิดผู้ประเมินผลลัพธ์ จำนวน 2 กลุ่ม ในกลุ่มเสี่ยงก่อนเป็นเบาหวาน กลุ่มทดลองบริหารร่างกายแบบฤๅษีดัดตน ครั้งละ 60 นาที 3 ครั้ง ต่อสัปดาห์ (จำนวน 30 คน) และกลุ่มเปรียบเทียบได้รับการดูแลตามมาตรฐานแผนปัจจุบัน (จำนวน 31 คน) เป็นเวลา 12 สัปดาห์ และติดตามในสัปดาห์ที่ 16 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามคุณภาพชีวิต ผลทางห้องปฏิบัติการ ประกอบด้วย ระดับน้ำตาลในเลือด ค่าการอักเสบ ระดับไขมันในเลือด และการประเมินทางกาย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาสำหรับข้อมูลทั่วไป และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติ Paired Sample t-test, independent t-test and repeated measure ANOVA ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มบริหารร่างกายแบบฤๅษีดัดตนมีระดับน้ำตาลในเลือด (FPG OGTT และ HbA1C) และค่าการอักเสบ (IL-6) ลดลงและน้อยกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value <0.01), ส่วนค่าการอักเสบ (CRP) (P-value <0.05) และระดับไขมันในเลือดกลุ่มบริหารร่างกายแบบฤๅษีดัดตนมีระดับ TC ลดลง ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.05) ส่วนระดับ LDL ในกลุ่มบริหารร่างกายแบบฤๅษีดัดตนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value <0.05) ขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.05) อีกทั้ง TG ในกลุ่มเปรียบเทียบสูงขึ้น โดยที่กลุ่มบริหารร่างกายแบบฤๅษีดัดตนไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนการประเมินทางกาย (TUGT และ CSRT) กลุ่มบริหารร่างกายแบบฤๅษีดัดตนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.05) สัดส่วนร่างกาย (TSF WC WHRn และ WHtR) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.05) และคุณภาพชีวิตดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.05)

ดังนั้น การบริหารร่างกายแบบฤๅษีดัดตนสามารถลดระดับน้ำตาลในเลือด ค่าการอักเสบ ไขมันในเลือด สัดส่วนร่างกาย อีกทั้งเพิ่มสมรรถภาพทางกายและคุณภาพชีวิต

คำสำคัญ: ฤๅษีดัดตน การดูแลตามมาตรฐานแผนปัจจุบัน กลุ่มเสี่ยงเบาหวาน ระดับน้ำตาลในเลือด ค่าการอักเสบ